

Kniha Daniel — číslo dvacet sedm

Další tajný sen

Jeff Pippenger

2023-12-22

Nebúkadnesarův druhý sen označuje „čas konce“, kdy jsou dvě třídy ctitelů povolány, aby přišly a zkoumaly „rozmnožení poznání“, které bylo odpečetěno v roce 1798. Daniel je pak také označen jako Belšasar, čímž je ztotožněn s Božím lidem smlouvy, neboť změna jména prorocky označuje smluvní vztah. Nebúkadnesar uznal, že Daniel měl přítomnost Ducha svatého, a na základě své předchozí zkušenosti s Danielem se domníval, že Daniela nebude znepokojovat „žádné tajemství“, avšak tajemství tohoto snu Daniela skutečně znepokojilo.

Ó Belšasare, kníže hvězdářů, poněvadž vím, že je v tobě duch svatých bohů a že ti není žádné tajemství nesnadné, pověz mi vidění mého snu, který jsem viděl, i jeho výklad. Taková byla vidění mé hlavy na mém loži: Viděl jsem, a aj, strom stál uprostřed země a jeho výška byla velická. Strom rostl a sílil, jeho výška dosahovala až k nebi a bylo jej vidět až na kraj celé země. Jeho listí bylo krásné a ovoce na něm hojné, a byl na něm pokrm pro všechny; polní zvěř nacházela pod ním stín a nebeské ptactvo přebývalo na jeho větvích a živilo se z něho všeliké tělo. Viděl jsem ve viděních své hlavy na svém loži, a aj, s nebe sestoupil strážce, svatý. Zvolal mocným hlasem a řekl takto: Porazte ten strom a ořežte jeho větve, setřeste jeho listí a rozmetejte jeho ovoce; ať od něho prchne zvěř zpod něho a ptactvo z jeho větví. Avšak pařez jeho kořenů ponechte v zemi, a to i s obručí ze železa a bronzu, v něžné polní trávě; ať je smáčen nebeskou rosou a ať má podíl se zvěří v trávě země. Jeho srdce ať je proměněno, aby již nebylo lidské, ať je mu dáno srdce zvířecí, ať nad ním přejde sedm časů. Toto rozhodnutí je podle usnesení strážců a ten výrok podle slova svatých, aby živí poznali, že Nejvyšší panuje nad královstvím lidí a dává je, komu chce, a ustanovuje nad ním i nejnižšího z lidí. Tento sen jsem viděl já, král Nebúkadnesar. Nyní tedy ty, Belšasare, oznam jeho výklad, protože všichni mudrci mého království mi nejsou s to oznámit výklad; ale ty jsi toho schopen, neboť je v tobě duch svatých bohů. Tu Daniel, jehož jméno bylo Belšasar, zůstal na jednu hodinu ohromen a jeho myšlenky ho děsily. Král promluvil a řekl: Belšasare, ať tě ten sen ani jeho výklad neděsí. Belšasar odpověděl a řekl: Můj pane, kéž ten sen postihne ty, kdo tě nenávidí, a jeho výklad tvé nepřátele. Daniel 4:9–19.

Daniel je tím snem i výkladem „znepokojen“, neboť rozumí tomu, jak by se Nebúkadnesar mohl nad výkladem urazit; avšak jakmile jej Nebúkadnesar povzbudí, aby promluvil, Daniel předloží Nebúkadnesarovi varování před přicházejícím soudem. Toto varování před přicházejícím soudem je symbolem varování prvního anděla, který přišel v čase konce, roku 1798.

Tu Daniel, jehož jméno bylo Belšasar, byl po jednu hodinu ohromen a jeho myšlenky ho děsily. Král promluvil a řekl: Belšasare, ať tě ten sen ani jeho výklad neznepokojuje. Belšasar odpověděl a řekl: Můj pane, kéž ten sen postihne ty, kteří tě nenávidí, a jeho výklad tvé nepřátele. Daniel 4,19.

Daniel byl „jednu hodinu ohromen“. „Hodina“ je jedním z pěti výskytů slova „hodina“ v knize Daniel, a nikde jinde ve Starém zákoně se nevyskytuje. Zde představuje časové období, během něhož se Daniel, představující „moudré“, kteří rozumějí vzrůstu poznání, připravuje vydat varování prvního anděla, které oznamuje zahájení vyšetřujícího soudu dne 22. října 1844. Danielův výklad snu zahrnuje nejen oznámení o přicházejícím soudu, ale také výzvu Nebúkadnesarovi, aby přestal hřešit, což představuje věčné evangelium prvního anděla. „Hodina“ by byla prorocky umístěna do doby konce, v roce 1798, kdy první anděl vstoupil do dějin. První anděl vstoupil do dějin v roce 1798, na konci „sedmi časů“ Boží pomsty uvedené proti severnímu království, které začaly roku 723 př. Kr.

Neboť toto jsou dny pomsty, aby se naplnilo všechno, co je napsáno. Ale běda těhotným a kojícím v těch dnech! Neboť bude veliké soužení v zemi a hněv proti tomuto lidu. A padnou ostřím meče a budou odvléčeni do zajetí mezi všechny národy; a Jeruzalém bude pošlapáván pohany, dokud se nenaplní časy pohanů. Lukáš 21,22–24.

Nebúkadnesar měl po dobu Boží pomsty, která byla uvedena na severní království Izraele, žít se srdcem šelmy, neboť Nebúkadnesar byl králem severu. Lukáš označuje tutéž dobu v množném čísle jako „časy“ („časy pohanů“), když vymezuje konečný bod pošlapávání Jeruzaléma.

A padnou ostřím meče a budou odvléčeni do zajetí mezi všechny národy; a Jeruzalém bude pošlapáván pohany, dokud se nenaplní časy pohanů. Lukáš 21,24.

V knize Zjevení byl čas pošlapávání svatyně a zástupu pohany jednoduše označen jako tisíc dvě stě šedesát let, neboť tím bylo prostě zdůrazněno období papežského pronásledování.

Ale nádvoří, které je vně chrámu, vynech a neměř je, neboť je dáno pohanům; a budou po čtyřicet dva měsíce šlapat po svatém městě. A dám moc svým dvěma svědkům, a budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní, oděni v žíněném rouchu. Zjevení 11,2,3.

Výstražné poselství, které Daniel předal Nebúkadnesarovi, představuje varování před přicházejícím soudem. Příchod tohoto výstražného poselství je symbolicky situován do roku 1798, kdy přišel první anděl, aby varoval před blížícím se vyšetřujícím soudem. Předpovězený soud nad Nebúkadnesarem nastal při druhém užití slova „hodina“ ve čtvrté kapitole.

To všechno přišlo na krále Nebúkadnesara. Po uplynutí dvanácti měsíců se procházel v paláci babylónského království. Král promluvil a řekl: Což není toto veliký Babylón, který jsem vystavěl jako sídlo království mocí své síly a ke cti své velebnosti? Ještě bylo to slovo v králových ústech, když sestoupil hlas z nebe, řkoucí: Tobě se praví, králi Nebúkadnesare: Království od tebe odstoupilo. A vyženou tě od lidí a tvé přebývání bude s polní zvěří; budou tě pást trávou jako voly a přejde nad tebou sedm časů, dokud nepoznáš, že Nejvyšší panuje nad královstvím lidí a dává je, komu chce. V touž hodinu se ta věc naplnila na Nebúkadnesarovi: byl vyhnán od lidí, jedl trávu jako voli a jeho tělo bylo smáčeno nebeskou rosou, až jeho vlasy narostly jako peří orlů a jeho nehty jako ptačí drápy. Daniel 4,28–33.

Soud, který byl předpovězen, přišel právě v té „hodině“, kdy se Nebúkadnesarovo srdce povýšilo v pýše. Vyšetřující soud, který byl předpovězen, přišel, když začala „hodina“ Božího vyšetřujícího

soudu.

„Hodina“ Božího soudu dne 22. října 1844 zrodila dvě třídy uctívačů, představené v dvanácté kapitole Daniela jako „moudří“ a „svévolní“, a které byly také představeny v podobenství o deseti pannách jako „moudré“ nebo „pošetilé“, a které byly rovněž představeny jako ti, kdo jsou ospravedlněni vírou ve druhé kapitole Abakuka, v protikladu k těm, kdo projevíli tutéž povahu, jakou měl Nebúkadnesar v „hodině“, kdy na něj přišel jeho soud.

Hle, duše toho, kdo se povyšuje, není v něm přímá; spravedlivý však bude žít ze své víry.
Abakuk 2,4.

Dvě třídy v každé ze tří linií se projeví, když 22. října 1844 nadešla „hodina“ jeho soudu, kterou představuje Nebúkadnesarova „hodina“ soudu. Rok 1798 byl závěrem „prvního“ rozhoření „sedmi časů“, kdy papežství přestalo prospívat, neboť mu byla zasazena smrtelná rána.

A král bude jednat podle své vůle; vyvýší se a zvelebí se nade každého boha a bude mluvit podivuhodné věci proti Bohu bohů; a bude se mu dařit, dokud se nedovrší hněv, neboť to, co je určeno, se stane. Daniel 11,36.

Rok 1844 byl koncem „posledního“ rozhoření:

I řekl: Hle, oznámím ti, co se stane při posledním konci rozhoření; neboť ve stanoveném čase nastane konec. Daniel 8,19.

První použití slova „hodina“ ve čtvrté kapitole knihy Daniel představuje rok 1798; jenž byl koncem „prvního“ období Božího rozhoření trvajících „sedm časů“ proti severnímu království Izraele; příchodem poselství prvního anděla v čase konce; a ukončením Nebúkadnesarových „sedmi časů“ na „konci dnů“.

Druhé užití slova „hodina“ ve čtvrté kapitole Daniela představuje rok 1844, jenž byl koncem „posledního“ rozhoření „sedmi časů“ proti jižnímu království Judy. Byl to také příchod vyšetřujícího soudu a osobního soudu nad Nebúkadnesarem.

První kapitola vymezuje dějiny třístupňového procesu zkoušky a označuje zmocnění poselství prvního anděla dne 11. srpna 1840. Čtvrtá kapitola představuje příchod poselství prvního anděla v čase konce roku 1798 a má být položena přes první kapitolu. Čtvrtá kapitola zdůrazňuje poselství prvního anděla a jeho varování před přicházejícím soudem a označuje 22. říjen 1844 a příchod poselství třetího anděla.

Společně představují počátek nejen adventismu, ale také Spojených států. První až třetí kapitola se rovněž zabývají dějinami na konci adventismu a koncem Spojených států. Pátá kapitola a také svědectví Belšasara jsou rovněž v souladu s těmi prvními třemi kapitolami.

První kapitola ve spojení se čtvrtou kapitolou představuje hnutí prvního anděla a dějiny doby, kdy byla kniha Daniel v čase konce roku 1798 odpečetěna. Poselství, které tehdy bylo odpečetěno, je symbolizováno viděním řeky Ulaj, jež představuje rozmnožení poznání obsaženého v sedmé, osmé a deváté kapitole knihy Daniel.

Ve třetím roce kralování krále Belšasara se mně, Danielovi, ukázalo vidění po tom, které se mi ukázalo na počátku. A viděl jsem ve vidění; a stalo se, když jsem hleděl, že jsem byl v Šúšanu, v paláci, který je v provincii Ělám; a viděl jsem ve vidění, že jsem byl u řeky Ulaj. Daniel 8,1.2

První až třetí kapitola, uvedené do souladu s kapitolou pátou, představují pohyb třetího anděla a dějiny doby, kdy byla v roce 1989 odpečetěna kniha Daniel. Poselství, které bylo tehdy odpečetěno, je znázorněno viděním řeky Hiddekel, jež představuje rozmnožení poznání obsaženého v kapitolách deset, jedenáct a dvanáct.

A dvacátého čtvrtého dne prvního měsíce, když jsem byl na břehu veliké řeky, kteráž jest Hiddekel. Daniel 10,4.

V příštím článku budeme pokračovat v našem zkoumání linie Nebúkadnesara a Balsazara.

„Je zapotřebí mnohem důkladnějšího studia Božího slova. Zvláštní pozornost má být věnována zejména Danielovi a Zjevení, jako nikdy předtím v dějinách našeho díla. V některých ohledech můžeme mít méně co říci o římské moci a papežství, avšak máme obracet pozornost k tomu, co napsali proroci a apoštolové pod vnuknutím Ducha Božího. Duch svatý uspořádal věci tak, jak při udělení proroctví, tak i v zobrazených událostech, aby učil, že lidský činitel má zůstat v pozadí, skryt v Kristu, a že Pán Bůh nebes a Jeho zákon mají být vyvýšeni.“

„Čtete knihu Danielovu. Vybatve si, bod po bodu, dějiny království, která jsou tam představena. Hled'te na státníky, rady, mocná vojska, a vizte, jak Bůh působil, aby pokořil pýchu lidí a lidskou slávu uvrhl v prach. Jedině Bůh je představen jako veliký. V prorokově vidění je spatřován, jak svrhává jednoho mocného vládce a ustanovuje jiného. Je zjeven jako Vládce vesmíru, který se chystá zřídit své věčné království — Věkovitý, živý Bůh, Pramen veškeré moudrosti, Vládce přítomnosti, Zjevovatel budoucnosti. Čtete a porozumějte, jak ubohý, jak křehký, jak krátkověký, jak bloudící, jak vinen je člověk, když pozvedá svou duši k marnosti.“

„Duch svatý nás skrze Izajáše obrací k Bohu, živému Bohu, jako k hlavnímu předmětu pozornosti — k Bohu, jak je zjeven v Kristu. „Neboť dítě se nám narodilo, syn je nám dán; a vláda spočine na jeho rameni. Jeho jméno bude: Podivuhodný rádce, Mocný Bůh, Otec věčnosti, Kníže pokoje“ [Izajáš 9,6].“

„Světlo, které Daniel přijal přímo od Boha, bylo dáno zvláště pro tyto poslední dny. Vidění, která spatřil u břehů Ulaje a Hiddekelu, velikých řek Šineáru, se nyní naplňují a všechny předpověděné události brzy dojdou svého uskutečnění.

„Uvažujte o okolnostech židovského národa v době, kdy byla dána Danielova proroctví. Izraelci byli v zajetí, jejich chrám byl zničen a chrámová služba přerušena. Jejich náboženství se soustředilo v obřadech obětního systému. Vnější formám přikládali rozhodující význam, zatímco ztratili ducha pravého uctívání. Jejich bohoslužby byly porušeny tradicemi a zvyklostmi pohanství a při vykonávání obětních obřadů nehleděli za stín k podstatě. Nerozpoznali Krista, pravou oběť za hříchy lidí. Pán působil tak, aby byl lid odveden do zajetí a aby byla chrámová služba přerušena, aby se vnější obřady nestaly celkovým souhrnem jejich náboženství. Jejich zásady i zvyklosti musely být očištěny od pohanství. Obřadná služba

ustala, aby mohla být oživena služba srdce. Vnější sláva byla odstraněna, aby se mohlo zjevit duchovní.“ Manuscript Releases, svazek 16, 333, 334.